

Lesninger - Apostelen Paulus' omvendelse (25. januar)

Lesning Apg 22,3–16

Kom, la deg døpe, påkall Jesu navn og få dine synder tvettet av!

I de dager talte Paulus til folket og sa:

«Jeg er jøde, født i Tarsos i Kilikia, men oppdradd her i byen; jeg studerte under Gamaliel og lærte våre fedres lov i all dens strenghet, og jeg var like nidkjær i Guds tjeneste som dere er her i dag; på liv og død forfulgte jeg denne nye bevegelsen og fikk både menn og kvinner lenket og fengslet, – det kan både ypperstepresten og hele eldsterådet bevitne. Jeg fikk til og med brev med fra dem til våre brødre i Damaskus, og reiste dit for å føre dem som var der, i lenker til Jerusalem, så de kunne få sin straff.

Men underveis, da jeg nærmet meg Damaskus, hendte dette: Det var ved middagstid; med ett strålte det opp om meg et sterkt lys fra himmelen, og jeg falt til jorden. Da hørte jeg en stemme som sa til meg: 'Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?'

Jeg svarte: 'Hvem er du, Herre?'

Han svarte: 'Jeg er Jesus, Nasoreeren, han som du forfølger.'

De som var i følge med meg, så også lyset, men røsten som talte til meg, hørte de ikke.

Da sa jeg: 'Hva skal jeg gjøre, Herre?'

Og Herren svarte meg: 'Reis deg og gå inn til Damaskus; der skal du få beskjed om alt det du er utsett til å gjøre.'

Men på grunn av det strålende lyset kunne jeg ingenting se, og de som var med meg, måtte leie meg ved hånden inn i Damaskus.

Der var det en mann som het Ananias, en mann som fromt fulgte Loven, og jødene som bodde der hadde bare godt å si om ham. Han kom og trådte hen til meg og sa: 'Saul, bror, bli seende igjen!' Og i samme øyeblikk kunne jeg se ham stå der foran meg.

Så sa han: 'Våre fedres Gud har utvalgt deg til å lære hans vilje å kjenne, til å se den Rettferdige selv og høre ham tale til deg, – og hva du nå har sett og hørt, skal du siden bære vitnesbyrd om for hele menneskeheten. Så hva venter du ennå på? Kom, la deg døpe, påkall hans navn og få dine synder tvettet av!'»

Responsoriesalme Sal 117 (116),1. 2

Omkved: Gå ut og forkynn Evangeliet verden over.

Lovsyng Herren alle folk,
pris ham alle folkeslag!

Stor er hans miskunn mot oss.
Herrens troskap varer evig.

Halleluja Jf. Joh 15,16

Halleluja.

Jeg har valgt dere og satt dere til å gå ut og bære frukt, og frukt som varer, sier Herren.

Halleluja.

Evangelium Mark 16,15–18

Gå ut og forkynn Evangeliet verden over!

På den tid viste Jesus seg for de elleve og sa til dem:

«Gå ut og forkynn Evangeliet verden over, for hver og én som Gud har skapt! Den som tror og lar seg døpe, skal bli frelst, men den som ikke tror, skal bli fordømt.

Og disse tegn skal følge dem som tror: De skal drive ut demoner i mitt navn, og tale nye tungemål; de skal kunne ta i slanger, og om de drikker noe giftig, skal det ikke skade dem; de skal kunne legge sine hender på syke og helbrede dem.»

Eller:

Lesning   Apg 9,1–22

Du skal få hvite hva du skal gjøre

I de dager var Saulos besatt av tanken på å få utryddet Herrens disipler. Han gikk til ypperstepresten og utbad seg en skrivelse til synagogen i Damaskus, så han skulle arrestere alle som fulgte Veien, menn som kvinner, og bringe dem i lenker tilbake til Jerusalem.

Han var underveis og nærmet seg Damaskus, da plutselig et lys fra himmelen strålte opp om ham. Han falt til jorden, og i det samme hørte han en stemme som sa: «Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?»

Saul spurte: «Hvem er du, Herre?»

Og den annen svarte: «Jeg er Jesus, han som du forfølger. Reis deg nå og gå inn i byen, der skal du få vite hva du skal gjøre.»

Folkene i reisefølget var blitt stående målløse; de hørte nok stemmen, men så ingen. Saulos reiste seg opp fra marken, men da han åpnet øynene, var han ute av stand til å se, og de måtte leie ham ved hånden inn i Damaskus. Her ble han i tre dager, stadig uten å kunne se, og i hele denne tiden smakte han hverken vått eller tørt.

I Damaskus var der en disippel ved navn Ananias, og ham kalte Herren på i et syn: «Ananias!»

Og han svarte: «Ja, Herre!»

Da sa Herren til ham: «Gå bort i den gaten som kalles 'Den rette', og spør i Judas' hus etter en mann ved navn Saulos fra Tarsos. For han ber – og han har sett for seg

en viss Ananias som kommer og legger hendene på ham, så han får synet igjen.»

Ananias svarte: «Herre, det er mange som har fortalt meg om denne mannen og alt det onde han har gjort mot dine hellige i Jerusalem. Og nå er han her med fullmakt fra ypperstepresten til å arrestere hver og én som ber i ditt navn.»

Da sa Herren til ham: «Gå bare, for denne mann har jeg utsett meg til redskap; han skal bære mitt navn frem for hedningene, ja, for konger, og også for Israels barn. Og selv vil jeg vise ham alt hva han får å lide for mitt navns skyld.»

Da begav Ananias seg avsted; han trådte inn til Saulos, la sine hender på ham og sa: «Saul, bror, jeg kommer som Herrens utsending! Jesus, han som viste seg for deg på veien hit, han har nå sendt meg for å gi deg synet igjen og la deg motta Den Hellige Ånds fylde.» I samme øyeblikk var det som skjell falt fra Saulos' øyne, og han fikk sitt syn igjen. Straks derpå ble han døpt. Så tok han næring til seg og kom til krefter igjen.

Han tilbragte så noen dager sammen med brødrene i Damaskus, og begynte straks å forkynne i synagogene at Jesus var Guds Sønn – til stor overraskelse for folk som hørte ham:

«Hva?» sa de, «er det ikke samme mann som har prøvd å utrydde alle som påkaller Jesu navn i Jerusalem, og er han ikke kommet hit ens ærend for å arrestere dem og føre dem til yppersteprestene?» Men Saulos ble bare sterkere i sin forkynnelse og viste klart at Jesus var Messias, slik at jødene i Damaskus ble fullstendig målbundet.